

Unistani muistanko kasvot hiustesi keskellä hehkuvat
ilon, surun suuressa vuossa kuin yst nousevan auringon
kielen tapaan vrhtvt puut yksin metsssn
niihin hirtetyist j jokainen vaille itki
Ett meille jisi piviemme mr tyten
ett hmrn pss pilkottaasi ikkunasta valkea
Kaita polku paratiisiin kulkee lpi painajaisten
hirviitten, kummajaisten, kauppasaksavainolaisten
tornia ei ajatuksistaan
saa, ajatuksistaan tornia
ja polku paratiisiin
vhiin ky se tie
vhiin ky se tie
Se on tarina luomisesta, ikuisesta huomista
eilen eletyn onnen muisto, pakeneva nykyisyys
ja kun lapsi syntyy, se sy meit elvlt
sy meit sisl, kunnes olemme vanhemmat
Korkea kesn piv, horisontti retn
haukan lento taivaan sineen, ihmeelliseen, uhkaavaan
miss plyisill valtateill viestinviejt vaeltaa
auringossa ahavoituu airueitten olkapt
:;Kaita polku paratiisiin...:;